

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

per cōmune Bero
 opulus possit
 ere alteri priu
 in tit. de ienu
 ur, dūmodo ex
 tur iuri alteri qu
 & S. si quid à princ
 is dicitur damna
 facta non ualeat
 amitteret, ut est
 erat in possessio
 illa esse iusta, et
 tēporis annone
 rāscrip. in 6. cō
 rāiudiciū ipsius
 st commodū poss
 ur per tex. in c. d
 à Papa concessi
 ū non cōprehē
 at, nulla de ea
 text. quia loquit
 ē de possessio
 gati non censetur
 tuendus, in qua
 ibi est casus, nō
 us, c. in literis, c
 Praterē express
 one excepti in
 merito, & p̄
 concessionis app
 etur exceptū p̄
 & aliorū, qui
 quoniā, ut dixi,
 materia in cō
 in c. suggestū,
 aileg. Praterē
 intelligit rāciō
 dūmodo tertio
 a, d. S. merito
 expresse, & p̄
 damni, seu p̄
 perabitur, ut
 cicio ad hoc, ut
 eorū, quā noluit
 si quādo, ff. de
 rsi, & ita solet
 mittere, & c. fac
 4. inci. employ
 ex p̄dicitis rem
 oro parte cōtra
 ndo non extaret
 ris, de cuius in
 a: & id, quod d
 uia, facta à princ
 edit, quando non
 ius haberet, & c
 agatur de p̄dici
 Laus Deo.

LAUS DEO.
 M. A. E.
 nio memoria non esse
 nus, quam p̄cipue p̄
 o, conuentio, & rem
 re fieri potest.
 iculares, & quāto
 & num. 11.
 & à quo ad p̄p̄tati

que in hac causa deducta. Sed ante, quā ad ea, quæ rē ipsam medullitus respiciūt, deueniā, præsuppono, q̄ iura exigendi, & locādi uectigalia ex antiqua, & uetēri cōsuetudine, de cuius initio memoria nō exiit, ad magnificā Communitatē Forliui spectat, t̄ quæ consuetudo in hoc nō minus operatur, quā speciale principis priuilegiū, ut in l. fi. C. ut uegiēt. noua secundum uerum, & cōm̄ intellectum, illius tex. c. super quibusdam §. praterea. de uerb. signi. l. imperatores in fin. ff. de pollicita. l. si publicanus in fi. & l. licitatio, §. earum ff. de public. l. hoc iure, §. ductus ff. de aqua quorid. & acti. & l. uniuersi cū sequen. & sequen. C. de uectig. cōmiss. iuncta l. 1. 2. 3. & per totum C. ut uectig. noua. ¶ Itē præsuppono, quod cōmunitas præfata solita, & cōsuetā fuit uectigalia datariis locare, ut ipsi illa exigere debeant, & teneantur, secundū quod per statuta dictæ ciuitatis cautū reperitur, ac etiā prout solitum & cōsuetū est, ueluti de huiusmodi consuetudine, & modo locandi constat per plura, & diuersa instrumēta diuerso tempore facta, in quibus dicitur cōductores promississe datia conductā exercere secundū formam statutorū Forliui, ac secundū pacta solita, & cōsuetā, & secundum cōsuetudines, & c. & præsertim ut constat ex instrumēto locationis factæ Andree Selhe, & ex instrumēto locationis factæ ser Galeatio Latioso, quod se ad instrumentum dicti Andree refert, t̄ ex quibus duobus instrumentis, & pluribus aliis similibus probatur consuetudo huiusmodi sic locandi, & exigendi uectigalia in dicta ciuitate, ut colligitur ex not. per Bar. in l. semper ff. de reg. iu. & hoc etiā ex dictis testiū in casu examinatorū constat. ¶ Tertio præsupponendum est, quod ex forma statutorū dictæ Ciuitatis pro quibuscunq; mercibus solui debet unus solidus pro quolibet centenatio ponderis mercii, & quando datium Gualdi solitum fuit à datariis pro tēpore exigā ad rationem librarum quingentarum pro quolibet anno, hoc contigit, quia inter gabellarios, & mercatores pro tempore super hoc compositio, seu conuentio, aut remissio facta fuit, t̄ prout de iure fieri permissū est l. licitatio. §. earū, & l. si quis professus ff. de publi. ut tam ex dictis testiū, quā etiā ex aliis in cōfessu contentis apparet, nec reperitur mercatores solitos fuisse soluere libras quingentas pro datio Gualdi singulis annis, nisi quando inter ipsos, & datarios sic compositū, & conuentū fuit, quini mō probatum fuit, quandoque plus ex conuentione fuisse solutū, ergo inferitur, q̄ illis casibus, quibus conuentio, & compositio inter mercatores, & datarios quoad datium Gualdi facta nō fuit, datium soluendum, & exigendū erit secundum formā statutorū, quæ in exigendo datia sunt seruanda, ut supra, quoniā t̄ conuēta cōpositio, & remissio datariariorum pro tempore ipsi tantū nocere debet, & nō aliis datariis successoriibus, nec ciuitati, aut cōmunitati, alijsq; causam ab ea habentibus, tū q̄ res inter alios acta, aliis nocere nō debet C. res inter alios acta, tū quia de hoc est tex. ad literā in d. l. licitatio, §. earū, ibi & indigentia publicanus omiserit, alius exercere nō prohibetur, & in d. §. si qs professus, ibi nō tamen uectigalia soluerit, hoc cōcedere publicano, ut solent facere & c. per quē tex. inferitur, q̄ etiam si publicani soliti, & cōsueti essent remissiones, & compositiones facere, huiusmodi tamē remissiones, & cōuentiones in futurū ciuitati, & aliis futuris datariis præiudicare nō possēt. Praterea cū talis cōsuetudo cōponendi fuerit particularis introducā à quibusdā datariis, qui pro suo interesse, & ut singuli cū mercatoribus cōpositionē super datio Gualdi inuenerūt, ea illis tantū nocere debet, & nō aliis, qui illi consuetudini nō consenserunt arg. l. si seruus pluriū in fi. cū ibi not. per gl. ff. de leg. 1. ibi ante omnia ipse

ipse

que in hac causa deducta. Sed ante, quā ad ea, quæ rē ipsam medullitus respiciūt, deueniā, præsuppono, q̄ iura exigendi, & locādi uectigalia ex antiqua, & uetēri cōsuetudine, de cuius initio memoria nō exiit, ad magnificā Communitatē Forliui spectat, t̄ quæ consuetudo in hoc nō minus operatur, quā speciale principis priuilegiū, ut in l. fi. C. ut uegiēt. noua secundum uerum, & cōm̄ intellectum, illius tex. c. super quibusdam §. praterea. de uerb. signi. l. imperatores in fin. ff. de pollicita. l. si publicanus in fi. & l. licitatio, §. earum ff. de public. l. hoc iure, §. ductus ff. de aqua quorid. & acti. & l. uniuersi cū sequen. & sequen. C. de uectig. cōmiss. iuncta l. 1. 2. 3. & per totum C. ut uectig. noua. ¶ Itē præsuppono, quod cōmunitas præfata solita, & cōsuetā fuit uectigalia datariis locare, ut ipsi illa exigere debeant, & teneantur, secundū quod per statuta dictæ ciuitatis cautū reperitur, ac etiā prout solitum & cōsuetū est, ueluti de huiusmodi consuetudine, & modo locandi constat per plura, & diuersa instrumēta diuerso tempore facta, in quibus dicitur cōductores promississe datia conductā exercere secundū formam statutorū Forliui, ac secundū pacta solita, & cōsuetā, & secundum cōsuetudines, & c. & præsertim ut constat ex instrumēto locationis factæ Andree Selhe, & ex instrumēto locationis factæ ser Galeatio Latioso, quod se ad instrumentum dicti Andree refert, t̄ ex quibus duobus instrumentis, & pluribus aliis similibus probatur consuetudo huiusmodi sic locandi, & exigendi uectigalia in dicta ciuitate, ut colligitur ex not. per Bar. in l. semper ff. de reg. iu. & hoc etiā ex dictis testiū in casu examinatorū constat. ¶ Tertio præsupponendum est, quod ex forma statutorū dictæ Ciuitatis pro quibuscunq; mercibus solui debet unus solidus pro quolibet centenatio ponderis mercii, & quando datium Gualdi solitum fuit à datariis pro tēpore exigā ad rationem librarum quingentarum pro quolibet anno, hoc contigit, quia inter gabellarios, & mercatores pro tempore super hoc compositio, seu conuentio, aut remissio facta fuit, t̄ prout de iure fieri permissū est l. licitatio. §. earū, & l. si quis professus ff. de publi. ut tam ex dictis testiū, quā etiā ex aliis in cōfessu contentis apparet, nec reperitur mercatores solitos fuisse soluere libras quingentas pro datio Gualdi singulis annis, nisi quando inter ipsos, & datarios sic compositū, & conuentū fuit, quini mō probatum fuit, quandoque plus ex conuentione fuisse solutū, ergo inferitur, q̄ illis casibus, quibus conuentio, & compositio inter mercatores, & datarios quoad datium Gualdi facta nō fuit, datium soluendum, & exigendū erit secundum formā statutorū, quæ in exigendo datia sunt seruanda, ut supra, quoniā t̄ conuēta cōpositio, & remissio datariariorum pro tempore ipsi tantū nocere debet, & nō aliis datariis successoriibus, nec ciuitati, aut cōmunitati, alijsq; causam ab ea habentibus, tū q̄ res inter alios acta, aliis nocere nō debet C. res inter alios acta, tū quia de hoc est tex. ad literā in d. l. licitatio, §. earū, ibi & indigentia publicanus omiserit, alius exercere nō prohibetur, & in d. §. si qs professus, ibi nō tamen uectigalia soluerit, hoc cōcedere publicano, ut solent facere & c. per quē tex. inferitur, q̄ etiam si publicani soliti, & cōsueti essent remissiones, & compositiones facere, huiusmodi tamē remissiones, & cōuentiones in futurū ciuitati, & aliis futuris datariis præiudicare nō possēt. Praterea cū talis cōsuetudo cōponendi fuerit particularis introducā à quibusdā datariis, qui pro suo interesse, & ut singuli cū mercatoribus cōpositionē super datio Gualdi inuenerūt, ea illis tantū nocere debet, & nō aliis, qui illi consuetudini nō consenserunt arg. l. si seruus pluriū in fi. cū ibi not. per gl. ff. de leg. 1. ibi ante omnia ipse

ipse

que in hac causa deducta. Sed ante, quā ad ea, quæ rē ipsam medullitus respiciūt, deueniā, præsuppono, q̄ iura exigendi, & locādi uectigalia ex antiqua, & uetēri cōsuetudine, de cuius initio memoria nō exiit, ad magnificā Communitatē Forliui spectat, t̄ quæ consuetudo in hoc nō minus operatur, quā speciale principis priuilegiū, ut in l. fi. C. ut uegiēt. noua secundum uerum, & cōm̄ intellectum, illius tex. c. super quibusdam §. praterea. de uerb. signi. l. imperatores in fin. ff. de pollicita. l. si publicanus in fi. & l. licitatio, §. earum ff. de public. l. hoc iure, §. ductus ff. de aqua quorid. & acti. & l. uniuersi cū sequen. & sequen. C. de uectig. cōmiss. iuncta l. 1. 2. 3. & per totum C. ut uectig. noua. ¶ Itē præsuppono, quod cōmunitas præfata solita, & cōsuetā fuit uectigalia datariis locare, ut ipsi illa exigere debeant, & teneantur, secundū quod per statuta dictæ ciuitatis cautū reperitur, ac etiā prout solitum & cōsuetū est, ueluti de huiusmodi consuetudine, & modo locandi constat per plura, & diuersa instrumēta diuerso tempore facta, in quibus dicitur cōductores promississe datia conductā exercere secundū formam statutorū Forliui, ac secundū pacta solita, & cōsuetā, & secundum cōsuetudines, & c. & præsertim ut constat ex instrumēto locationis factæ Andree Selhe, & ex instrumēto locationis factæ ser Galeatio Latioso, quod se ad instrumentum dicti Andree refert, t̄ ex quibus duobus instrumentis, & pluribus aliis similibus probatur consuetudo huiusmodi sic locandi, & exigendi uectigalia in dicta ciuitate, ut colligitur ex not. per Bar. in l. semper ff. de reg. iu. & hoc etiā ex dictis testiū in casu examinatorū constat. ¶ Tertio præsupponendum est, quod ex forma statutorū dictæ Ciuitatis pro quibuscunq; mercibus solui debet unus solidus pro quolibet centenatio ponderis mercii, & quando datium Gualdi solitum fuit à datariis pro tēpore exigā ad rationem librarum quingentarum pro quolibet anno, hoc contigit, quia inter gabellarios, & mercatores pro tempore super hoc compositio, seu conuentio, aut remissio facta fuit, t̄ prout de iure fieri permissū est l. licitatio. §. earū, & l. si quis professus ff. de publi. ut tam ex dictis testiū, quā etiā ex aliis in cōfessu contentis apparet, nec reperitur mercatores solitos fuisse soluere libras quingentas pro datio Gualdi singulis annis, nisi quando inter ipsos, & datarios sic compositū, & conuentū fuit, quini mō probatum fuit, quandoque plus ex conuentione fuisse solutū, ergo inferitur, q̄ illis casibus, quibus conuentio, & compositio inter mercatores, & datarios quoad datium Gualdi facta nō fuit, datium soluendum, & exigendū erit secundum formā statutorū, quæ in exigendo datia sunt seruanda, ut supra, quoniā t̄ conuēta cōpositio, & remissio datariariorum pro tempore ipsi tantū nocere debet, & nō aliis datariis successoriibus, nec ciuitati, aut cōmunitati, alijsq; causam ab ea habentibus, tū q̄ res inter alios acta, aliis nocere nō debet C. res inter alios acta, tū quia de hoc est tex. ad literā in d. l. licitatio, §. earū, ibi & indigentia publicanus omiserit, alius exercere nō prohibetur, & in d. §. si qs professus, ibi nō tamen uectigalia soluerit, hoc cōcedere publicano, ut solent facere & c. per quē tex. inferitur, q̄ etiam si publicani soliti, & cōsueti essent remissiones, & compositiones facere, huiusmodi tamē remissiones, & cōuentiones in futurū ciuitati, & aliis futuris datariis præiudicare nō possēt. Praterea cū talis cōsuetudo cōponendi fuerit particularis introducā à quibusdā datariis, qui pro suo interesse, & ut singuli cū mercatoribus cōpositionē super datio Gualdi inuenerūt, ea illis tantū nocere debet, & nō aliis, qui illi consuetudini nō consenserunt arg. l. si seruus pluriū in fi. cū ibi not. per gl. ff. de leg. 1. ibi ante omnia ipse

quod idem doctor Ultramontanus uoluit in sua
 179. incip. sententia, ubi ponit alium casum, in
 quibus iudicata nocet aliis, & facit ius quoad om-
 nes, qui in futurum in ordine aliquo succederent,
 & caus. poss. & prop. And. ibi in uerbo de
 conf. 107. Sed mensura posita facta fuit ad
 omnes, qui in eo populo, uel capitulo successerunt,
 & obliq. in uerbo de seruantiam, quod ad
 positionem fecerunt. Et suadentur praesentibus
 & datarij ut praesentibus soliti fuerint
 resolutione datij. Inter eos, qui inter-
 uerunt, & ab absolute & oblig. l. in uerbo
 C. de iure de libello quod ex huiusmodi
 introducta constituta ngeri possit, ut per
 eri. coniuga. & in honestate clericali
 tris alijs modis condatariorum, l. in
 lenē dicitur fuerit. etto. ¶ Superest, ut
 fronte ipsi daturus
 ntionum multitudine
 pro mercatoribus
 a sententia lata per
 em, qui ad fauorem
 teporis diffinita
 a edicti, & legis
 perpetuum, & in
 praesumptio iuris
 ar allegatio, nec
 sulter c. in praesentibus
 causis. cū ibi noceat
 in contra. circa
 ate habetur, ut in
 i. q. gl. ff. de reg. iur.
 ter alios actū de
 acta, c. si de re iud.
 es iudi. nō nocet
 ata esset inter mercato-
 exigendo, ut est
 mmis doctor ulterius
 ncipien. sententia
 ibi per eū, & praesentibus
 rem datij, seu gabellae
 i per eam ius populi
 nā agit, ut probat
 quide dicitur ius
 quod unaliquo
 icum abique impo-
 aduerfatur ex
 ediate quis ius
 ditur, ergo actio
 ibetur, dicitur
 in l. i. §. hoc inter-
 habetur per Spec.
 cau. poss. l. x. pro
 ligentibus. In popo-
 a lata inter aliquos
 uocati non fuerunt
 quibus res iudic
 pe col. 1. in qua
 am, & in simili

cunq̄ue alia l. si. C. si a non compet. iud. c. at si cle-
 rici, de iudi. ca. si diligenti, de foro comper. & est gl.
 in elem. 1. de sequest. poss. & fru. quam multum ex-
 clamant scrib. maximē Rom. in l. 1. col. 12. ff. de
 arbit. & Alex. in consi. 77. uol. 2. in 4. col. & in l. de
 pupillo. §. qui operis, ff. de noui ope. nunc. ¶ Impe-
 dit sententiam transire in rem iudicatam, ac semper
 etiam post tres sententias conformes potest ad im-
 pediendam executionem opponi contra text. in
 cle. 1. de re iudi. ubi nulla exceptio etiam nullitatis
 potest opponi ad impediendā executionem trium
 sententiarum conformium, hoc enim non procedit,
 quando sententia possit dici nulla ex defectu
 iurisdictionis, & sic ratione incompetentiae, quia
 talis sententia nunquam potest in rem iudicatam
 transire, nec executione mandari, nec unquam ius
 facit, nec allegari potest: Ergo dicta asserta senten-
 tia praesidis non meretur ad propositum allegari,
 nec legem, seu statutum facere potuit, cum non pos-
 sit superre huiusmodi statuere, d. l. uectigalia, cum si.
 Potuissent tamen mercatores, ad quorum fauorem
 sententia lata fuit, & moderni huic uitio nullitatis
 occurrere petendo illam a Papa ex certa scientia
 confirmari, arg. d. l. 1. C. ut uectigal. noua, cum alijs
 supra alleg. Et ex praedictis dici posset, sententiam
 latam in terminis illius quaeft. 149. fuisse nullam,
 nec ius quoad alios fecisse, quicquid dixerit praes-
 23 rus doct. Ultramont. Vel ¶ posito, sententiam ibi
 latam fuisse ualidam, necesse est dicere eam fuisse
 latam ab habente iurisdictionem super hoc iudi-
 candi, & disponendi, ut quia fuerit rex, seu alius habens
 a principe specialem commissionem, & aucto-
 ritatem, seu talis, qui saltem de facto superiorem
 non recognoscebat, ut uideretur praesupponere dicti
 24 doct. & necessarium est id praesupponere ex
 iuribus supra allegatis, & ex iis, quae dicit Sali. in d.
 l. 2. Sed in casu nostro constat de nullitate dictae
 sententiae latae a Praeside, ergo &c. Secundo re-
 spondeo, quod ¶ si in casu illius quaeft. 549. mer-
 catores contra exactorem datij egerunt actione po-
 pulari, negando ius exigendi uectigal illi compere-
 re, & affirmando ipsi mercatoribus licitum esse li-
 bere ire per loca, seu per uiam, & iter publicum ab-
 sique solutione alicuius gabellae, quo casu agi potest
 actione in factum populari, quae succedit in locum
 interdicti, ne quid in loco publico, ad l. 2. §. hoc in-
 terdictum, cum ibi not. & §. hoc interdictum pepe-
 25 ritum, ff. ne quid in loco publico, & per Spec. in tit.
 de caus. poss. & propr. ibique Io. An. in addit. in §.
 1. uerfi. quid de colligentibus, necesse est praesuppo-
 nere, quod in casu illo hi mercatores ad utilitatem
 publicam, hoc est ad uindictam egerunt, ut poena
 etiam exactori imponeretur: Et licet doctor ille hoc
 non dicat, tamē necessarium est praesupponere, quia
 hoc interdictum, quod praetor proposuit, ut quis
 prohiberetur, ne aliquid in publico faceret, quo mi-
 nus licitum esset liberē ire per uiam publicam, poe-
 nam continet, & publicam utilitatem concernit, ut
 in d. l. 2. §. hoc interdictum, & §. penul. iuncta l. 1.
 in princ. ff. si quis ius dicen. non obtemper. & l. fi.
 C. ut uectig. noua: Quod etiam suadet, quia
 25 ¶ tunc quis actione populari dicitur agere, quan-
 do in libello exprimitur, quod agit, ut unus de po-
 pulo, ad tradita per Bar. in l. mutus, §. in populari-
 bus, ff. de procuratoribus. Sed pro parte mercato-
 rum non fuit ita dictum, nec huiusmodi qualitas in-
 tentata, ergo non popularis, sed singularis actio fuit
 26 intentata. Praterea ¶ ad hoc, ut actio sit popularis,
 requiritur, quod sit talis, per quam ius publicum
 tucatur, ut in l. 1. ff. de popu. act. & quod agatur ad
 BB poenam

poenam agenti applicandam, ut habetur per gl. & Bar. in rub. ff. de popu. act. & per Bart. in l. agraria ff. de termi. amoto, & in l. 1. per illum tex. ff. de iur. fisci, & in l. 2. in principio eo. tit. Sed dicta sententia domini Præsidis non fuit lata super actione populari, primo quia non continet poenam parti applicandam, ut ex ea apparet, nec pena petita fuit, ut ex tenore sententiæ constat, alioquin sententia libello conformis non fuisset, prout esse debet. Secundo quia non agebatur ad effectum, ut exactores datiorum simpliciter prohiberentur, ne impedirent mercatores liberè, & absque solutione gabelle iræ per vias, & itinera publica, prout peti debet, quando contra exactores, & datiaris agitur, ut per Spe. in d. tit. de caul. posses. & proprietatis, & ibi lo. An. & præsupponit præfatus doct. Ultramon. in d. sua quaest. 549. Et idè ¶ sententia lata contra rem exactoris datiariorum contra mercatores fauorabilis, & utilitatem publicam, & omnes mercatores in futurum ligare, quomus in casu, in quo pro certo constabat de impositione, seu de ueteri consuetudine ueteri. Et hoc in casu proprie loquitur præfatus doct. dicta quaestione, nam cum expressè fauorem, & communem utilitatem ciuitatis continere debet extendi, ut in l. hoc modo in fine, ff. de test. & demon. Et stantibus his terminis, & hoc supposito quod in loco, & in ciuitate proficet de exactione uectigalium, uel ex conc. principis, uel ex antiqua consuetudine, præsupponitur fuisse obseruatum in ciuitate, tunc sententia lata contra actionem, uel tionem datij ad fauorem mercatorum non publicam, & communem utilitatem contra mo contra eam esse, argumento dicta. l. in princ. ff. de publ. l. licitatio, earum, & quis professus eo. tit. Et consequenter exactor non dicitur esse actio popularis, quod ad tuendum ius publicum d. l. 1. ff. de pup. in hoc ultimo casu non loquitur præfatus doct. sua quaest. sed solum quando sententia lata contra mercatores ad fauorem exactoris gabelle stabat de antiqua impositione, seu consuetudine uectigalis exigendi: Quando uero non contra impositione, nec de consuetudine datij, sententia lata contra mercatores ad fauorem non publicam utilitatem, sed odium contra dictum est, & in hoc casu competere actio popularis cuilibet de populo ad tuendam communem utilitatem ad tradita per Spe. & lo. And. in d. caul. posses. & propr. in §. 1. & hic non est actio, ut dictum fuit, neque in hoc casu loquitur præfatus doct. & sic ex prædictis apparet solidissimum fundamentum partis aduersæ dicta sententia domini Præsidis, & in dicta quaest. ¶ Non aduersatur etiam datiaris contra 107. in 2. uol. col. pen. in uer. & si diceretur ad finem illius columæ, de quo conuulter aduersæ multum exclamant, qui a non reprobent uerba Alex. quæ inspici possunt. Respon-

27 quidem clarius etiam ostendo, nam ¶ ad hoc, ut actio, per quam contra exactorem uectigalis agitur, dicatur esse popularis. agi debet, illi ius simpliciter non competere ex igendi uectigal à mercatoribus euntibus, & transeuntibus per uiam, & iter publicum, ad tradita per Specul. Io. And. & præfatum doct. in locis præall. ad effectum, ut liceat mercatoribus liberè per uiam publicam ire, ut ibi per eos: Sed in casu nostro non fuit ita actum, contra datiaris, quoniam mercatores fatebantur, & admittebant se teneri ad soluendum datium gualdi ad rationem librarum quingentarum, & non ultra iuxta compositiones solitas, ergo expressè constat mercatores non egisse, ut ipsis liceret liberè sine solutione alicuius gabelle ire, & merces suas ducere, & propterea non sumus in terminis præfactorum doctorum dicentium populari actio ne quem agere posse contra exactores datij ius sibi competere liberè eundi, & merces ducendi, seu extrahendi, & consequenter in casu nostro non popularis, sed priuata actio fuit intentata, quæ non facit ius quoad omnes, ut in simili habetur per Bart. in l. ingenuum ff. de statu hominum: & idè sententia lata per tunc Præsid. m non potuit nocere futuris datiaris, qui non interfuerunt, & nondum erant datiaris, per regulam d. l. sæpe, & ca. fi. de re iud. & l. 2. & per totum C. quibus rex iudic. non nocet. Si tamen mercatores tunc egissent tanquam uniuersi, & non ut singuli, fortè sententia omnibus mercatoribus in futurum nocere potuisset per ea, quæ uoluit dictus doct. Ultramon. in quaest. 279. quia eadem mercatorum uniuersitas adhuc esset, quamuis illi, qui tunc erant, mortui essent, ut in d. quaest. 279. Sed

28 in casu ¶ dicta sententiæ domini Præsidis non præsupponitur mercatores habere, nec facere uniuersitatem, nec etiam ipsos nomine uniuersitatis, nec ut uniuersos egisse, sed ut singulos, quod constat, quia causa non fuit agitata per syndicum uniuersitatis, nec eo modo, quo causæ uniuersitatis agitantur, iuxta ea, quæ habentur in l. nulli, & in l. sicut §. in decurionibus, & in l. ciuitates, & ubique glo. & per totum ff. quod cuiusque uniuersitatis nomine, & ibi Bart. Bal. & alij, ergo &c. ¶ Præterea con

29 sidero, quod ¶ licet dicatur esse contra publicam

utilitatem de nouo imponere, seu exigere uectigalia, quando non reperiuntur uel antiquis principis, uel ex antiqua consuetudine in populo introducta l. 3. C. ut uectig. noua cum si. in alleg. tamen quando apparet uectigalia in populo principe imposita, uel ex ueteri consuetudine introducta, tunc illorum impositio dicitur facta ad utilitatem publicam, eorumque consuetudine utilitatem sapit, ut est tex. in l. uectig. C. de uectig. & commis. l. 1. & ibi doct. C. de uectig. & præsupponit præfatus doct. Ultramon. d. sua quaest. 549. Et idè ¶ sententia lata contra rem exactoris datiariorum contra mercatores fauorabilis, & utilitatem publicam, & omnes mercatores in futurum ligare, quomus in casu, in quo pro certo constabat de impositione, seu de ueteri consuetudine ueteri. Et hoc in casu proprie loquitur præfatus doct. dicta quaestione, nam cum expressè fauorem, & communem utilitatem ciuitatis continere debet extendi, ut in l. hoc modo in fine, ff. de test. & demon. Et stantibus his terminis, & hoc supposito quod in loco, & in ciuitate proficet de exactione uectigalium, uel ex conc. principis, uel ex antiqua consuetudine, præsupponitur fuisse obseruatum in ciuitate, tunc sententia lata contra actionem, uel tionem datij ad fauorem mercatorum non publicam, & communem utilitatem contra mo contra eam esse, argumento dicta. l. in princ. ff. de publ. l. licitatio, earum, & quis professus eo. tit. Et consequenter exactor non dicitur esse actio popularis, quod ad tuendum ius publicum d. l. 1. ff. de pup. in hoc ultimo casu non loquitur præfatus doct. sua quaest. sed solum quando sententia lata contra mercatores ad fauorem exactoris gabelle stabat de antiqua impositione, seu consuetudine uectigalis exigendi: Quando uero non contra impositione, nec de consuetudine datij, sententia lata contra mercatores ad fauorem non publicam utilitatem, sed odium contra dictum est, & in hoc casu competere actio popularis cuilibet de populo ad tuendam communem utilitatem ad tradita per Spe. & lo. And. in d. caul. posses. & propr. in §. 1. & hic non est actio, ut dictum fuit, neque in hoc casu loquitur præfatus doct. & sic ex prædictis apparet solidissimum fundamentum partis aduersæ dicta sententia domini Præsidis, & in dicta quaest. ¶ Non aduersatur etiam datiaris contra 107. in 2. uol. col. pen. in uer. & si diceretur ad finem illius columæ, de quo conuulter aduersæ multum exclamant, qui a non reprobent uerba Alex. quæ inspici possunt. Respon-

31 misf Alex. præsupponere, illam non esse populari, sed potius obseruantiam quæ non requiritur, q̄ si rescripta, prout requiritur consuetudine ad hoc, ut ualeat, & sit seruanda, & obseruata, ut ibi gl. & doct. & glo. in c. fructu. de obseru. & ibi glo. & doct. & glo. in c. fructu. de obseru. ¶ Obseruatiæ autem etiam si non sit præscripta, modo sit certa, & probetur ex aliquibus actibus formibus obseruatis, est seruanda, & contra, secundum illam contraxisse censentur, & contra contrahentium declarantur, ut ibi per doct. multa allegat: At in casu nostro non contra formi obseruatiæ solutionis datij gualdi, & uersa, & de difformibus solutionibus, ut actus in processu, & ex dictis testium apparet, ex hac difformi obseruantia non potest

ere, seu exigente
 periturum vel
 consuetudine
 g. noua cum si
 ret uectigalia
 teri consuetudine
 fitio dicitur facta
 ue consuetudine
 ut est tex. in l. i. v. r.
 l. i. & ibi doct. C. r.
 fasus doct. Vltima
 sententia lata
 contra mercatores
 em publicam conuen
 turum ligare, quoniam
 erto constabat de
 consuetudine
 quitur praefatus doct.
 in expresse fauore
 tatem ciuitatis conuen
 modo in fine, ff. de
 s. terminis, & h
 in ciuitate proce
 sium, uel ex coo
 consuetudine, pro
 tum in ciuitatem
 a exactionem, ue
 mercatorum non
 utilitatem contra
 umento dicta. l. i.
 atatio s. earum, &
 on sequenter ex
 actio popularis, q
 d. l. i. ff. de pop
 quitur praefatus
 do sententia lata
 ex actoris gabellae
 one, seu consuetud
 do uero non conue
 suerudine datu
 tore ad fauorem
 , sed odium conu
 competere actio
 uendam commu
 pe. & lo. And. in
 s. i. & hic non est
 e in hoc casu lo
 dictis apparet
 partis aduerse
 hdis, & in dicta
 datiaris conuen
 uer. & si diceret
 de quo consuetud
 ant, quia non rep
 i possit. Respon
 e, illam non esse
 obseruantiam qua
 erta, prout requ
 eat, & sit seruad
 glo. in c. fructu. &
 si non sit praep
 tur ex aliquibus
 seruanda, & con
 xisse censetur, &
 arantur, ut ibi p
 nostro non conu
 onis datu gualdi
 s solutionibus, &
 ctis testium app
 intia non potest

eum fuerit pro maiori parte seruatum, sicut ad hoc
 ut dicatur receptum, & consequenter sit obseruandum
 sufficit, quod a maiori parte subditorum fuerit rece
 ptum, quamuis a multis, hoc est a minori parte rece
 ptum non fuerit, satis enim est aliquo modo, & ut in plu
 ribus, & a maiori parte fuisse seruatum, & receptum,
 quamuis quoad quid, & quoad aliquos seruatum non
 fuerit, ut expresse uoluit docto. ueluti refert, ac sequi
 tur Feli. in d. c. i. in 7. colum. uer si quinta declaratio,
 & est de mente Areti. in d. consil. i. 1. colum. 3. in uer
 sicu sed ostenditur, & in uersicu hanc sententiam post
 dominum Anton. in c. quia circa, de colagauinita. &
 asinita. & ipse ibi hoc uoluit in uersic. ex his inferi.
 ¶ Præterea mercatores ideo denegat soluere secun
 dum statuta, quoniam dicunt semper fuisse solum,
 secundum quod conuentum fuit inter ipsos, & datia
 rios: ex quo infero primo, quod ubi non fuit conuen
 tum inter eos de soluendo, tenentur soluere secun
 dum statuta, & legem loci, d. licitatio, s. earum, &
 in l. fina. s. si quis professus, ff. de public. Secundo in
 34 fero. ¶ quod ex eo, quod etiam diu solum est conue
 niri super remissione gabellae, non dicitur lex, seu sta
 tutum uectigalis non fuisse receptum, nec dici potest
 ex hoc non fuisse receptum, quin finito tempore illo,
 quo sic conuentum fuit, postea statutum sit seruandum, ut est
 tex clarus in d. s. earum, & in d. s. si quis pfectus, quæ iu
 ra hoc expresse probat. Ex quibus inferitur, & uerum esse
 arbitror, quod licet statutum non sit seruandum, propterea
 quia non receptum, & contrarium semper seruatum fuerit,
 ut in d. s. leges, & in d. s. & si legibus, & plenè per docto
 res in d. c. i. cum si. non tamen dici potest sublatum
 statutum, nec potest dici non receptum, propterea quia
 aliter fuerit inter aliquos conuentum, & contractum, nã
 dispositio statuti cessat in totum per contrarium usum,
 nõ autem per contrarium contractum, seu contrarias
 conuentiones, d. s. leges. Rursum text. in d. s. leges, & in
 d. s. & si legibus non meretur allegari ad probandum,
 quod statutum non habeat uires, quando nõ fuit re
 ceptum, quoniam illa, quæ ibi habentur, sunt dicta Gra
 tiani, quibus nõ est standum, & quæ legem nõ faciunt
 secundum Domin. in d. s. leges, & doct. communiter
 in c. 2. de rescript. post lo. And. dicunt dicta Gratiani
 ius nõ facere, nec posse ad decisionem causarum al
 legari. Præterea ex quo mercatores habet scientiam
 dicti statuti ciuitatis, tum quia sunt de loco pro ma
 iori parte, & ibi per longum tempus habitauerunt, ar
 gumeto eorum, quæ uoluit Bart. in l. omnes populi, ff.
 de iusti. & iure, & Aret. in d. consil. i. 1. t. quia ipsi sal
 tẽ pro alijs mercibus soliti, & consueti sunt soluere se
 35 cundum illud statutum, sequitur, quod ad illud tollendum,
 & faciendum nõ dici receptum, quamuis nõ requiratur
 usus praescriptus triginta, seu quadraginta annorum,
 tamẽ erit necessarius usus contrarius praescriptus spa
 tio decem annorum, & consequenter usus continuus decem
 annorum nõ interruptus, ut uoluit Bar. in l. labeo, ff. de
 supellect. lega. post glo. iunctis alijs supra deductis,
 secus est, si dicti mercatores statutum illud ignorassent,
 ut quæ forẽs essent, nec soliti in ciuitate Forliuij con
 uersari, aut morari, nã tunc nõ esset necessarius usus
 tanti temporis, uidelicet decem annorum, nec praescriptus,
 sed satis esset unum, uel binum actum contrarium interuenisse,
 ita expresse declarat saluado Bar. in d. l. Aret. in di
 cto consilio circa finem: At, ut dictum est, mercato
 res, ac etiam gabellarij habuerunt notitiam dicti sta
 tuti, ergo fuit necessarius contrarius usus praescriptus
 spatio saltem decem annorum, ueluti Aret. ipse fare
 tur in d. consil. in fin. & fuit etiam expresse de mente
 Io. de Imol. Calder. & domi. Anto. in d. c. i. de treu
 ga, & pace, & Ioan. And. in rub. de consuetud. Ro
 ma. in consil. s. i. in si. incipien. quoad primũ, Alex.
 Bbb 2 in

